

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

**Слідче управління Головного Управління Національної поліції
в Херсонській області**

73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру особи у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Миколаїв

« 17 » липня 2023 року

Старший слідчий в ОВС відділу СУ ГУНП в Херсонській області майор поліції Андрієць Віктор Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42023230000000147 від 17.03.2023 за ознаками складу кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 2 ст. 332 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

ШЕВЧУКУ ОЛЕГУ ЮРІЙОВИЧУ,
13.05.1986 року народження, уродженцю міста Миколаїв, українцю, громадянину України, зареєстрованому за адресою: місто Миколаїв, проспект Корпусний, 2, кв. 1, раніше не судимому, не є депутатом будь-якого рівня,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 332 КК України кваліфікуючими ознаками якого є: організація незаконного переправлення осіб через державний кордон України, керівництво такими діями, вчиненні щодо кількох осіб, повторно, службовою особою з використанням службового становища.

Так, у відповідності з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу

співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – рф) 1997 року та іншим міжнародно-правовим актам є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН). До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави:

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилення державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається рф та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

22 лютого 2022 року президент рф направив до Ради Федерації зверненням

про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено. 24 лютого 2022 року президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці збройних сил рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні та адміністративні кордони України в Харківській, Херсонській, Сумській, Чернігівській, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії рф 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ. У подальшому воєнний стан в Україні неодноразово продовжувався, востаннє 02.05.2023 Законом України затверджено Указ Президента України від 01.05.2023 № 254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

Пунктом 3 вказаного Указу передбачено, окрім іншого, що у зв'язку з введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, можуть обмежуватись конституції права й свободи людини та громадянина, передбачені ст. 33 Конституції України.

Відповідно до «Правил перетинання державного кордону громадянами України», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27.01.1995 № 57 (далі постанова КМУ № 57), виїзд чоловіків призовного віку за межі України в умовах воєнного стану, за деякими виключеннями, не дозволяються.

Поряд з цим, 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про загальну мобілізацію» оголошено по всій території України загальну мобілізацію.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по цей час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням рф військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України. Пунктом 2 вказаного Указу Військовому командуванню доручено разом із Міністерством внутрішніх справ України, іншими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування запроваджувати та здійснювати передбачені Законом України "Про правовий режим воєнного стану" заходи і повноваження, необхідні для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави.

Пунктом 6 ч. 1 ст. 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» передбачено, що в Україні або в окремих її місцевостях, де введено воєнний стан,

військове командування разом із військовими адміністраціями (у разі їх утворення) можуть самостійно або із залученням органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування запроваджувати та здійснювати в межах тимчасових обмежень конституційних прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, передбачених указом Президента України про введення воєнного стану, такі заходи правового режиму воєнного стану: встановлювати у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, особливий режим в'їзду і виїзду, обмежувати свободу пересування громадян, іноземців та осіб без громадянства, а також рух транспортних засобів;

Постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021 р. № 1455 затверджено **Порядок встановлення особливого режиму в'їзду і виїзду**, обмеження свободи пересування громадян, іноземців та осіб без громадянства, а також руху транспортних засобів в Україні або в окремих її місцевостях, де введено воєнний стан, пунктом 8 якого передбачено, що перетинання державного кордону в пунктах пропуску через державний кордон та пунктах контролю на території, де введено воєнний стан, здійснюється з урахуванням обмежень, встановлених законодавством.

Згідно з ч. 4 ст. 37 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», у воєнний час забороняється виїзд призовників, військовозобов'язаних та резервістів з місця проживання без дозволу керівника відповідного районного (міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки (військовозобов'язаних та резервістів Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України - без дозволу відповідного керівника).

Листом Адміністрації Державної прикордонної служби від 17.03.2021 №23-6855/0/6-22-Вих **Щодо порядку організації виїзду за кордон на період дії правового режиму воєнного стану** роз'яснено, що обмеження щодо заборони на період дії правового режиму воєнного стану виїзду за межі України громадян України чоловічої статі віком від 18 до 60 років не застосовуються до осіб:

- які мають посвідчення про відстрочку від призову та повідомлення про зарахування на спеціальний військовий облік;
- які мають висновок військово-лікарської комісії про непридатність до військової служби у військовий час;
- на утриманні яких перебувають троє і більше дітей віком до 18 років;
- які самостійно виховують дитину (дітей) віком до 18 років;
- на утриманні яких перебуває дитина з інвалідністю віком до 18 років або повнолітня дитина, яка є особою з інвалідністю I чи II групи, до досягнення нею 23 років;
- усиновителі, опікуни, піклувальники, прийомні батьки, батьки-вихователі, на утриманні яких перебувають діти-сироти або діти, позбавлені батьківського піклування, віком до 18 років.
- зайняті постійним доглядом за особами, що його потребують, у разі відсутності інших осіб, які можуть здійснювати такий догляд.
- які виїхали до інших держав на постійне місце проживання, що відповідно документально підтверджено.

- здобувачів фахової передвищої та вищої освіти, асистентів-стажистів, аспірантів та докторантів, які навчаються за кордоном за денною або дуальною формами здобуття освіти (студенти, слухачі).

Крім того, в **Правилах перетину державного кордону громадянами України**, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 1995 року № 57, передбачено категорію осіб, яким дозволено виїзд за кордон під час дії в Україні воєнного стану з зазначенням умов на отримання цього пропуску.

Зокрема у п. 2⁸ викладено, що у разі введення в Україні воєнного стану пропуск водіїв, що здійснюють перевезення медичних вантажів, вантажів гуманітарної допомоги автомобільними транспортними засобами для потреб Збройних Сил, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також населення України, через державний кордон здійснюється уповноваженими службовими особами Держприкордонслужби за наявності відповідних рішень про виїзд за межі України, виконання правил перетину державного кордону України та за наявності інформації про особу у відповідній інформаційній системі, адміністратором якої є Укртрансбезпека.

Рішення про виїзд за межі України водіїв, що здійснюють перевезення для потреб Збройних Сил, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також медичних вантажів, вантажів гуманітарної допомоги автомобільними транспортними засобами, **приймається** Мінінфраструктури або обласними, Київською міською військовими адміністраціями за наявності відповідного обґрунтування щодо обсягів вантажів та кількості транспортних засобів, необхідних для їх перевезення, у листах від будь-якого з таких органів, підприємств, установ, організацій, закладів: військових, правоохоронних органів; військових адміністрацій; медичних закладів; відправників чи отримувачів гуманітарної допомоги.

Статтею 2 Конституції України передбачено, що суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Поняття державного кордону визначено у ст. 1 Закону України «Про державний кордон України» від 4 листопада 1991 року: «Державний кордон України є лінія і вертикальна поверхня, що проходить по цій лінії, які визначають межі території України – суші, вод, надр, повітряного простору».

Таким чином, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 21.09.2022 у Шевчука Олега Юрійовича, 13.05.1986 року народження виник злочинний умисел на організацію незаконного переправлення осіб через державний кордон України.

З цією метою, будучи обізнаним, що військові адміністрації наділені повноваженнями виносити розпорядження про дозвіл громадянам (в тому числі і військовозобов'язаним) на виїзд за межі України для перевезення гуманітарної допомоги, не маючи на меті здійснення будь-якої благодійної діяльності чи надання будь-кому гуманітарної допомоги, вирішив створити громадську організацію таким чином почав створювати умови до організації незаконного переправлення осіб через державний кордон України.

21.09.2022, знаходячись за адресою: Одеська область, Одеський район, с. Дальник, вул. Дружби, 126, продовжуючи реалізацію свого протиправного умислу, спрямованого на організацію незаконного переправлення осіб через державний кордон України, діючи умисно, в супереч інтересам суспільства та держави, для забезпечення організації незаконного переправлення осіб через державний кордон України, створюючи для цього відповідні передумови, звернувся до Дальницької сільської ради, Одеської міської ради з заявою про реєстрацію юридичної особи – Благодійна організація «Благодійний Фонд «Наші Герої», код ЄДРПОУ 44815932, адреса реєстрації: місто Одеса, вул. Шкодова гора, 3, директором та засновником якого зазначив Шевчука Олега Юрійовича, яка була задоволена та 21.09.2022 у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань була зареєстрована вказана благодійна організація.

Так, у відповідності до рішення засновника від 19.09.2022 № 19/09/22 (далі рішення) створена Благодійна організація «Благодійний Фонд «Наші герої». У відповідності до рішення п. 5 Рішення директором Благодійної організації «Благодійний Фонд «Наші герої» призначено Шевчука О.Ю.

Відповідно до п 1.7 статуту Благодійної організації «Благодійний Фонд «Наші Герої» (далі Статуту), затвердженого Рішенням від 19.09.2022 Фонд має право укладати договори (контракти), набувати майнових та особистих немайнових прав і нести обов'язки, бути позивачем і відповідачем у суді. Фонд має самостійний баланс, печатку з власним найменуванням, штампами, які затверджуються правлінням та реєструються в установленому чинним законодавством порядку, поточний, валютний та інші рахунки в банківських установах.

У відповідності до п. 1.8 Статуту фонд має своє майно та може укладати відповідно за напрямками своєї діяльності договори.

Згідно з п. 5.3.1 Статуту Директор фонду є одноособовим, постійно діючим виконавчим органом Фонду. У відповідності до п. 5.3.3 Статуту директор фонду в межах своєї компетенції: розглядає та затверджує кошториси витрат на фінансування програм фонду, здійснює виконання рішень Загальних зборів учасників, здійснює загальне керівництво поточною діяльністю фонду, приймає на роботу та звільняє з роботи працівників штатного апарату фонду, видає накази, укладає угоди, видає доручення від імені фонду, здійснює оперативне управління майном і коштами фонду, представляє інтереси фонду в відносинах з іншими особами.

Отже, в період з 21.09.2022 року Шевчук О.Ю. постійно обіймав посаду в установі пов'язану з виконанням організаційно - розпорядчих та адміністративно - господарських функцій, тобто згідно з положеннями ч. 3 ст. 18 КК України був службовою особою.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел щодо організації незаконного переправлення осіб через державний кордон України, діючи на шкоду територіальній цілісності, недоторканості та суверенітету держави. 21.11.2022 Шевчук Олег Юрійович, знаходячись у невстановленому досудовим розслідуванням місці, з метою отримання засобів для незаконного

переправлення осіб через державний кордон України, підготував та направив лист обґрунтування № 1 на ім'я начальника Херсонської обласної адміністрації щодо надання дозволу на виїзд за межі України в період часу з 22.11.2022 по 22.12.2022 громадянину Жупині Євгену Андрійовичу, 31.10.1993 року народження для отримання гуманітарної допомоги в місті Вроцлав, республіка Польща.

22.11.2022 т.в.о. начальника обласної військової адміністрації Граділь А.І., який не був обізнаним у злочинному умислі Шевчука О.Ю. щодо незаконного переправлення осіб через кордон України осіб, у яких немає на меті повернутись у встановлений строк та завести будь яку гуманітарну допомогу, виніс розпорядження № 295 про надання дозволу Жупині Євгену Андрійовичу, 31.10.1993 року народження у період часу з 22 листопада по 22 грудня 2022 року дозволу на тимчасовий виїзд за межі території України та направив до Державної прикордонної служби України листа № 01-01-71-4648/0/22/314 про надання дозволу останньому на тимчасовий виїзд за кордон України.

Усунувши перешкоди для виїзду за закордон, шляхом надання у листі БО «БФ Наші Герої» від імені Шевчука О.Ю. недостовірних відомостей про начебто бажання завести гуманітарну допомогу, останній організував незаконний перетин державного кордону України громадянином Жупина Євген Андрійович, який 24.11.2022 року о 18:26 годин, знаходячись у пункту пропуску «Грушів», виїхав за межі України та відповідно до листа Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України від 14.04.2023 №91-17351/18/23, не повернувся на територію України.

Продовжуючи свою злочинну діяльність щодо організації незаконного переправлення осіб через державний кордон України, діючи умисно на шкоду територіальній цілісності, недоторканості та суверенітету держави, Шевчук О.Ю., у невстановленому досудовим розслідуванням місці та час, але не пізніше 13.12.2022 підготував та направив від імені Благодійної організації «Благодійний фонд «Наші Герої» на начальника Херсонської обласної військової адміністрації лист-обґрунтування від 13.12.2022 № 3 щодо надання дозволу на виїзд за межі України волонтеру Шевчуку Олегу Юрійовичу, 13.05.1986 року народження.

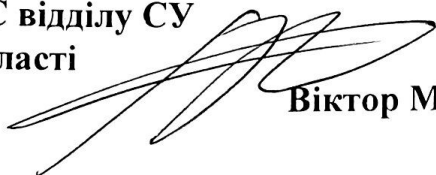
За результатами розгляду вказаного листа в.о. начальника Херсонської обласної військової адміністрації Гулько В.В., який не був обізнаним у злочинному умислі Шевчука О.Ю. щодо незаконного переправлення через кордон України осіб, у яких немає на меті повернутись у встановлений строк на територію України та завести будь яку гуманітарну допомогу, 22.12.2022 виніс розпорядження № 385 про надання дозволу Шевчуку О.Ю., 13.05.1986 року народження на тимчасовий виїзд за межі території України у період часу з 22 грудня 2022 року по 20 січня 2023 року та направив до Державної прикордонної служби України листа № 01-01-71-5387/1/22/314 про надання дозволу останньому на тимчасовий виїзд за кордон України.

Усунувши перешкоди для виїзду за закордон, шляхом надання у листі БО «БФ Наші Герої» від свого імені недостовірних відомостей про начебто бажання завести гуманітарну допомогу, Шевчук О.Ю. організував собі

незаконний перетин державного кордону, в результаті чого 24.12.2022 року о 17:58 годин, знаходячись у пункту пропуску «Краківець», виїхав за межі України та відповідно до листа Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України від 14.04.2023 № 91-17351/18/23, не повернувся на територію України.

Таким чином, Шевчук Олег Юрійович, 13.05.1986 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 332 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є: організація незаконного переправлення осіб через державний кордон України, керівництво такими діями, вчиненні щодо кількох осіб, повторно, службовою особою з використанням службового становища.

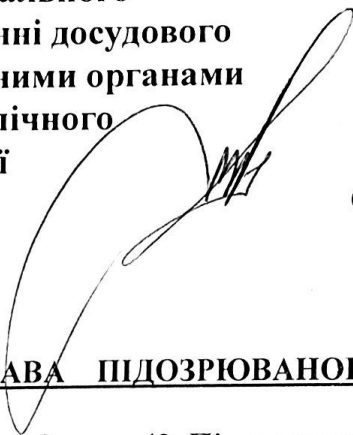
Старший слідчий в ОВС відділу СУ
ГУНП в Херсонській області
майор поліції

Віктор Миколайович АНДРІЄЦЬ

ПОГОДЖЕНО

Начальник відділу процесуального
керівництва при провадженні досудового
розслідування територіальними органами
поліції та підтримання публічного
обвинувачення Херсонської
обласної прокуратури

Олексій Сергійович КУДЬ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний зобов'язаний:

1). прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2). виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3). підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мене повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручена, права підозрюваного роз'яснені.

Підозрюваний сусідка Нікітіна Мариса Василівна

(прізвище, ініціали, підпис)

Захисник

М. Миколай, пр. Коржуней, 4/3

(прізвище, ініціали, підпис)

«13» год. «45» хвилин «11» липня 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС відділу СУ

УНП в Херсонській області

майор поліції

Віктор Миколайович АНДРІЄЦЬ